

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL PITEȘTI
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
 DOSAR NR. _____ DECIZIA NR. _____

Ședința publică din _____

Curtea compusă din:

Președinte: _____

- judecător
- judecător
- judecător
- grefier

Pe rol fiind pronunțarea asupra recursului declarat de pârâta **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE VÂLCEA** cu sediul în Rm.Vâlcea, str.General Magheru nr.17, județul Vâlcea, împotriva sentinței nr. _____ din _____, pronunțată de Tribunalul Vâlcea Secția comercială și de contencios administrativ, în dosarul nr. _____, intimată fiind reclamanta _____ cu sediul în Rm.Vâlcea, str. _____ nr. _____, bl. sc. _____ ap. _____ județul Vâlcea.

La apelul nominal, făcut în ședință publică, au lipsit părțile.

Procedura este legal îndeplinită.

Recursul este scutit de taxa judiciară de timbru.

Dezbaterile asupra recursului au avut loc în ședința publică din _____, fiind consemnate în încheierea de ședință din aceea dată, încheiere ce face parte integrantă din prezenta decizie.

CURTEA

Constată că la data de _____ reclamanta _____ Rm.Vâlcea a chemat în judecată pe pârâta Direcția Finanelor Publice Vâlcea și a solicitat desființarea parțială a deciziilor nr. _____ și nr. _____, privitoare la suma totală de _____ lei compusă din _____ lei impozit pe profit, _____ lei accesorii, _____ lei TVA și _____ lei accesorii.

În motivare a susținut că urmare a controlului fiscal din data de _____, s-a stabilit în sarcina sa un debit suplimentar în sumă totală de _____ lei, reprezentând impozit-pe-profit, TVA și accesorii aferente, concretizat în decizia de impunere nr. _____.

Împotriva deciziei de mai sus a formulat contestație soluționată prin decizia nr. _____ în sensul că a fost înlăturată de la plată suma de _____ lei, fiind menținută pentru suma de _____ lei.

Reclamanta a susținut că nu datorează nici o sumă, aprecierea organului fiscal cu privire la nedeductibilitatea cheltuielilor în sumă de _____ lei fiind greșită, întrucât nu s-a luat în calcul factura fiscală din data de _____, emisă de _____ pe numele său în calitate de cumpărător, prin care a achiziționat două buldozere în valoare totală de _____ lei, necesare desfășurării activității pentru care a fost autorizată.

În această ordine de idei a susținut că bunurile achiziționate au fost evidențiate în contabilitatea sa și începând cu luna următoare a achiziției (_____) s-a calculat și menționat lunar amortizarea în sumă de _____ lei, reprezentând

amortizarea liniară a costurilor de achiziție în sumă de pe o durată utilă de viață de 60 luni.

Tot astfel, organul fiscal a reținut greșit ca fiind nedeductibilă fiscal sumă de lei, deși a dovedit că la data de a încheiat cu contractul de prestări servicii nr. prin care în calitate de prestator s-a obligat să efectueze studii topografice în vederea înscrierii în cartea funciară, în valoare de lei.

Pentru efectuarea acestor servicii a subcontractat lucrarea către P.F.A., cu care a încheiat contractul nr. pentru suma totală de lei, iar acesta a emis la data de factura în valoare de lei, care conține toate informațiile prevăzute de lege, iar ulterior o altă factură în valoare de lei în care a omis să se înscrie data, corectată de prestator, care a menționat apoi data de

În legătură cu aceste lucrări, reclamanta a precizat că au fost efectuate și predate beneficiarului, părțile semnând procesul verbal de confirmare a realității operațiunilor desfășurate, astfel că lipsa unui element reținut de organul fiscal, respectiv data, este numai o eroare corectată ulterior, care nu poate conduce la aprecierea că cheltuiala înregistrată în contabilitate nu are la bază un document justificativ.

În continuare a mai susținut că tot greșit organul fiscal a apreciat că suma de lei este nedeductibilă și că suma de lei TVA, reprezentând cheltuieli cu reparațiile efectuate nu se justifică.

Și în fine, a susținut că cheltuielile nedeductibile fiscal în sumă de lei și TVA în sumă de lei, stabilite de organul fiscal, nu au avut în vedere contractul de prestări servicii nr., prin care reclamanta în calitate de prestator s-a obligat să efectueze lucrări de terasamente cu buldozerul, construcții platforme și rampe etc.

La data de reclamanta în calitate de beneficiar a încheiat cu contractul de prestări servicii nr., având ca obiect transportul materialelor de construcții, în vederea realizării platformelor betonate, rampe, căi de acces, în valoare de lei, inclusiv TVA.

Pentru prestațiile efectuate, reclamanta a emis factura nr. / , către , pentru suma totală de lei, cu TVA în sumă de lei, înregistrată în contabilitatea societății la capitolul venituri, iar transportatorul a emis pe numele cumpărătorului ,

....., factura din data de evidențiată de societate pe cheltuieli, cu serviciile cont. în sumă de lei și TVA deductibil în sumă de lei.

Tribunalul Vâlcea, Secția comercială și de contencios administrativ, prin sentința nr. a admis acțiunea și a desființat parțial decizia de impunere nr. și decizia nr. / pentru suma totală de lei, alcătuită din lei impozit pe profit, lei accesorii, lei TVA și lei accesorii, menținând decizia de impunere nr. în rest, precum și raportul de inspecție fiscală din aceeași dată.

Ca să pronunțe această sentință, prima instanță a reținut următoarele:

Prin decizia de impunere nr. / , s-au stabilit în sarcina reclamantei obligații fiscale în sumă totală de lei, reprezentând lei impozit pe profit, lei majorări de întârziere aferente, lei TVA și lei majorări de întârziere.

Prin decizia nr. / a fost desființată decizia de impunere de mai sus, pentru suma totală de lei, reprezentând impozit pe profit în sumă de

lei, accesorii în sumă de lei, TVA în sumă de lei și accesorii în sumă de lei.

S-a reținut că reclamanta datorează bugetului de stat suma totală de lei, iar pentru suma de lei se fac cercetări penale, dispunându-se suspendarea soluționării contestației, și că suma de lei este nedatorată, obligațiile fiscale la care se referă fiind calculate eronat.

Instanța de fond a reținut că obiectul investiției sale se referă la suma de lei, pentru care a fost respinsă contestația, și pentru a verifica susținerile reclamantei privitoare la greșita stabilire a acesteia, precum și măsura în care constatările organului fiscal se justifică, a dispus efectuarea probei cu expertiza contabilă, care să verifice documentele contabile și toate actele justificative cu privire la operațiunile înregistrate.

Pe baza constatărilor și concluziilor raportului de expertiză întocmit în cauză, prima instanță a reținut în esență, că sumele stabilite de organul fiscal ce compun suma totală de lei nu se justifică.

În acest sens, a reținut că potrivit facturii fiscale din data de , reclamanta a achiziționat de la două buldozere în valoare totală de lei la data controlului fiscal, înregistrate ca mijloace fixe în luna , cu o durată normală de serviciu de 5 ani și o amortizare lineară calculată la valoarea lunară de lei, iar din luna următoare punerii în funcțiune, decembrie , a fost calculată și trecută pe costuri amortizarea lineară.

Așa fiind, a reținut că reclamanta a calculat și evidențiat corect în contabilitate costurile, iar amortizarea celor două mijloace fixe este o cheltuială deductibilă fiscal, aferentă veniturilor realizate pe perioadele respective, ce au în vedere întreaga activitate desfășurată de către societate, potrivit obiectului său de activitate.

Prin urmare, greșit organul fiscal a considerat că amortizarea mijloacelor fixe se face numai pentru perioadele de timp în care acestea sunt utilizate, întrerupând calculul amortizării și evidențierea pe costuri, contrar dispozițiilor Legii nr.82/1991 și Legii nr.15/1994.

De asemenea, a motivat că potrivit O.M.F. nr.306/2002, pct.4.36, valoarea amortizabilă a unei imobilizări corporale este egală cu valoarea sa contabilă și trebuie înregistrată în mod sistematic pe parcursul duratei de viață utilă a activului, amortizarea calculându-se pe baza unui plan de amortizare de la data punerii acestuia în funcțiune și până la recuperarea integrală a valorilor de intrare, conform duratelor utile de viață și condițiilor de utilizare a lor.

În acest sens a făcut referire și la art.24 alin.1 din Codul fiscal, care dispune că cheltuielile aferente achiziționării de mobilizări se recuperează din punct de vedere fiscal prin deducerea amortizării, contribuabilul putând opta pentru metoda de amortizare lineară sau degresivă.

În privința sumei de lei ce face obiectul facturii din data de emisă de , instanța a reținut că aceasta cuprinde toate informațiile prevăzute de lege pentru a califica-o ca document justificativ, întrucât emitentul a corectat ulterior omisiunea de a nu menționa data emiterii, iar operațiunile consemnate sunt reale și au fost evidențiate în documentele contabile.

De asemenea, valoarea facturii în discuție a fost achitată în totalitate, plata efectuându-se cu ordinul de plată nr. , așa că nu există nici un dubiu că operațiunile la care se referă au fost prestate, astfel că cheltuiala analizată este deductibilă fiscal.

În continuare, a motivat în legătură cu contractul de comodat din data de [redacted] și actul adițional din data de [redacted], privind reparațiile efectuate la sediul societății, în sumă de [redacted] lei și TVA în sumă de [redacted] lei, menționate în factura din data de [redacted], că de asemenea cheltuielile la care se referă sunt deductibile fiscal, fiind respectate cerințele prevăzute de lege în acest sens.

Astfel, potrivit art.21 alin.5 lit.m din Legea nr.571/2003, cheltuielile de funcționare, întreținere și reparații ale unui sediu aflat în locuința proprietate personală a unei persoane fizice, folosită și în scop personal, sunt deductibile în limita corespunzătoare suprafețelor puse la dispoziția societății, în baza contractelor încheiate în acest scop.

Față de dispoziția legală prezentată, instanța a reținut că dacă bunurile și sumele achiziționate sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile, orice persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de TVA, are dreptul să deducă aceste cheltuieli.

Așa fiind, a concluzionat că potrivit acestei dispoziții legale coroborată cu actele depuse la dosar și concluziile raportului de expertiză, cheltuielile referitoare la reparațiile ce face obiectul facturii din data de [redacted] sunt deductibile fiscal pentru suma de [redacted] lei și nu doar pentru suma de [redacted] lei și [redacted] lei TVA, cum greșit a reținut organul fiscal.

Instanța a mai reținut că și suma de [redacted] lei cu TVA aferent în sumă de [redacted] lei, ce fac obiectul facturii din data de [redacted], emisă de [redacted], este deductibilă fiscal, întrucât agentul economic a prezentat acte justificative cu privire la cheltuielile efectuate, constatarea organului fiscal neavând corespondent în actele și lucrările dosarului.

La aceeași concluzie a ajuns și cu privire la sumele de [redacted] lei și [redacted] lei TVA, menționate în facturile fiscale din data de [redacted], emise de [redacted], precum și cu privire la sumele de [redacted] lei și [redacted] lei TVA înscrise în factura din data de [redacted], emisă de [redacted].

Direcția Generală a Finanțelor Publice Vâlcea a declarat recurs împotriva sentinței de mai sus, pe care a criticat-o pentru nelegalitate și netemeinicie, criticile ce i-au fost aduse putând fi încadrate din oficiu, în lipsa unei mențiuni în acest sens din partea recurente, în dispozițiile art.304 pct.9 Cod procedură civilă și art.304¹ Cod procedură civilă.

În dezvoltarea motivelor de recurs, a susținut că greșit prima instanță a reținut că amortizarea celor două buldozere aparținând reclamantei constituie o cheltuială deductibilă fiscal.

Din acest punct de vedere, instanța a ignorat faptul că reclamanta a executat lucrări de prestări servicii și facturat venituri, pentru cele două buldozere numai pe perioada [redacted] și [redacted], pentru care au fost emise mai multe facturi, menționate în raportul de inspecție fiscală, însă pentru perioadele [redacted] 5, anul [redacted] și [redacted] nu a efectuat lucrări și nu a înregistrat venituri, deși a fost inclusă pe cheltuieli de exploatare, amortizarea acestora.

Astfel, au fost încălcate dispozițiile art.21 alin.1 din Codul fiscal, care prevăd că sunt considerate cheltuieli deductibile, numai cele efectuate în scopul realizării de venituri impozabile.

Așa fiind, pentru perioada în care nu s-au realizat venituri, organele fiscale au stabilit corect o cheltuială cu amortizarea în cuantum de [redacted] lei, care nu este o

cheltuială deductibilă.

A mai susținut că suma de [redacted] lei reprezentând cheltuială nedeductibilă, aferentă facturii fără dată emisă de [redacted], a fost greșit apreciată de instanță ca deductibilă, fără să existe vreo situație de lucrări în acest sens, și fără a îndeplini condițiile de document justificativ prevăzute de lege.

Sub acest aspect, statuarea instanței de fond, în sensul că achitarea facturii demonstrează că cheltuiala este deductibilă fiscal, nu poate fi reținută, pentru că există neconcordanțe în legătură cu ordinul de plată în discuție, în conținutul sentinței făcându-se referire la ordinul de plată [redacted], în timp ce expertiza menționează ordinul de plată [redacted], iar în acțiunea introductivă reclamanta nu a făcut nici o referire la acest act.

Deosebit, chiar dacă contravaloarea facturii a fost achitată, aceasta nu poate constitui document justificativ, întrucât nu are prevăzută data, iar cheltuiala asupra căruia poartă, în sumă de [redacted] lei reprezentând prestări servicii este nedeductibilă, potrivit art.21 alin.4 lit.f din Codul fiscal.

Pârâta a criticat sentința și privitor la cheltuielile în sumă de [redacted] lei și TVA aferent în sumă de [redacted] lei, decurgând din contractul de comodat intervenit între [redacted] reclamantă cu privire la folosința unui apartament, pe durată nedeterminată în vederea desfășurării activității societății.

A susținut că în conținutul contractului s-a menționat că reclamanta va suporta cheltuielile către furnizori, reprezentând servicii, întreținerea imobilului și toate cheltuielile care țin de reparații, modificări, îmbunătățiri, și că aceasta a înregistrat în contabilitate factura din data de [redacted] emisă de [redacted] în valoare de [redacted] lei, din care [redacted] lei TVA, reprezentând lucrări executate la acest imobil.

Organele de inspecție fiscală au stabilit corect că din totalul cheltuielilor înregistrate de societate, sediului îi corespund cheltuieli în sumă de [redacted] lei, iar diferența de [redacted] lei este nedeductibilă, precum și TVA aferentă în sumă de [redacted] lei, fiind incidente dispozițiile art.21 alin.3 lit.m și art.143 alin.3 lit.a din Codul fiscal, potrivit cărora, în situația în care sediul social al unei societăți funcționează în locuința proprietate personală a unei persoane fizice, cheltuielile efectuate cu funcționarea, întreținerea și repararea sunt deductibile în limita suprafețelor puse la dispoziție, și nu cheltuielile de îmbunătățire a imobilului ori de modificare.

În acest context, nu poate fi avut în vedere actul adițional la contractul de comodat din data de [redacted], prin care se pretinde că s-a modificat suprafața dată spre folosință, motivat de extinderea obiectului activității, întrucât veniturile nu au prezentat o creștere semnificativă încât să fie nevoie de extinderea spațiului folosit, acest act nu a fost prezentat în timpul efectuării controlului, iar în conținutul contractului de comodat nu este menționată durata, contrar dispozițiilor legale referitoare la comodat.

În altă ordine de idei, cheltuielile nedeductibile în cuantum de [redacted] lei și TVA aferentă în sumă de [redacted] lei, precum și [redacted] lei și TVA aferentă în sumă de [redacted] lei, au fost stabilite corect față de următoarele considerente:

Reclamanta a înregistrat în evidența contabilă două facturi din data de [redacted] emise de [redacted], reprezentând contravaloare transport, deși deține în patrimoniu mijloace de transport.

La data de [redacted] a încheiat contractul de prestări servicii nr. [redacted] cu [redacted], având ca obiect efectuarea de transport, la baza căruia a fost emisă factura din data de [redacted], în valoare de [redacted] lei, fără o

justificare a bunurilor transportate.

De asemenea, reclamanta a înregistrat în evidența contabilă, printr-una din facturile cu data de mai sus, o valoare de . . . lei și TVA în sumă de . . . lei, cheltuieli de întreținere utilaje, însă organele de inspecție au constatat că reparațiile auto au fost efectuate de . . . cu factura nr. . . .

Pentru cheltuielile cu transportul, facturate de . . . , potrivit notei explicative din data de . . . , s-au efectuat deplasări la . . . și . . . în vederea contactării unor parteneri pentru procurarea aparatelor și echipamentelor care au făcut obiectul programului Phare, însă în realitate, furnizorul acestor echipamente și aparate se află la . . . astfel că pretinsul transport efectuat de . . . nu se justifică.

În ce privește factura din data de . . . emisă de . . . , reprezentând contravaloare transport, rezultă că la aceasta nu există situații de lucrări privind bunurile transportate, nefiind justificată suma de . . . lei cheltuieli nedeductibile cu un TVA de . . . lei.

Pârâta a mai susținut și că factura emisă de . . . reprezentând costuri vehicule cf. anexă, evidențiază că în contabilitate nu au mai fost înregistrate până la data de . . . cheltuieli reprezentând motorină în sumă de . . . lei și cheltuieli reprezentând piese de schimb în sumă de . . . lei.

Recursul este nefondat, în raport de considerentele ce vor fi prezentate mai jos.

Din documentele contabile ale reclamantei rezultă că la data de . . . , aceasta a achiziționat două buldozere, înregistrate ca mijloace fixe în luna . . . pentru care s-a stabilit o durată normată de funcționare de 5 ani și o amortizare lineară, calculată la valoarea . . . lei, din luna . . . în conformitate cu dispozițiile Legii nr.82/1991 și art.24 alin.1, 6 și 11 din Codul fiscal.

Din conținutul dispozițiilor legale evocate, rezultă că atât amortizarea contabilă, cât și cea fiscală se înregistrează lună de lună, pe parcursul duratei de viață, începând cu luna următoare punerii în funcțiune, întreruperea înregistrării amortizării putându-se face numai când mijloacele fixe nu se utilizează pe o perioadă de timp și trec în conservare, dar și în această situație, valoarea fiscală rămasă neamortizată se recuperează pe seama costurilor, începând cu luna următoare repunerii în funcțiune.

Raportul de expertiză întocmit în cauză, a concluzionat că cele două buldozere au funcționat lună de lună, nu au fost scoase din funcție, nu au fost trecute în conservare, întrucât nu a fost necesară o asemenea situație, fiind efectuate lucrări în perioada respectivă, facturarea lor efectuându-se la momentul acceptării situației de lucrări de către beneficiari.

Așa fiind, rezultă că reclamanta a calculat și evidențiat corect în contabilitate costurile, amortizarea celor două buldozere fiind o cheltuială deductibilă fiscal, aferentă veniturilor realizate în perioadele respective, așa cum prevede art.21 alin.1 din Codul fiscal.

În privința sumei de . . . lei prevăzută în factura purtând data de . . . emisă de . . . rezultă că aceasta conține toate datele și informațiile cerute de O.M.F.P. nr.1850/2004, dat în aplicarea Legii nr.82/1991, întrunind condițiile de document justificativ pentru a putea fi înregistrat în contabilitate.

Astfel, serviciile efectuate de . . . , înscrise în factura respectivă, au la bază contractul de prestări servicii nr. . . . și procesul-verbal de predare-primire din data de . . . , factura datată ulterior a fost achitată în

totalitate cu ordinul de plată nr. . . . , ceea ce demonstrează realitatea serviciilor prestate și legalitatea actului, suma la care se referă fiind o cheltuială deductibilă.

Pretinsele inadvertențe referitoare la data ordinului de plată, susținute în recurs, constituie simple erori materiale, iar împrejurarea că în acțiunea introductivă reclamanta nu a făcut nici o referire la acest document este lipsită de relevanță în raport de cele prezentate.

Tot astfel, sunt cheltuieli deductibile sumele de . . . lei și TVA în sumă de . . . lei, înscrise în factura fiscală din data de . . . efectuate pentru reparații la sediul societății, în considerarea contractului de comodat din data de . . . și actului adițional din data de . . . potrivit art.21 alin.3 lit.m, art.145 alin.3 lit.a și art.145 alin.8 din Codul fiscal.

Organul de inspecție fiscală a acordat deductibilitate la cheltuielile cu reparațiile doar pentru suprafața de . . . metri, suma de . . . lei și . . . lei TVA, considerând greșit nedeductibilă diferența de . . . lei, la calculul profitului impozabil pe anul . . .

Expertiza contabilă a stabilit că cheltuiala deductibilă fiscal aferentă reparațiilor efectuate la sediul societății este în sumă de . . . lei, iar TVA în sumă de . . . lei, potrivit calculelor efectuate de experții contabili care au avut în vedere dispozițiile legale menționate și documentele prezentate.

În privința sumei de . . . lei și TVA în sumă de . . . lei prevăzută în factura fiscală din . . . , emisă de . . . , potrivit raportului de expertiză, rezultă următoarele

Reclamanta a obținut venituri în sumă de . . . lei, pentru care a efectuat diverse cheltuieli, din care fac parte și cheltuielile de transport materiale înscrise în factura menționată, deductibile potrivit art.21 alin.1 din Codul fiscal, factura atestătoare conținând toate datele și informațiile prevăzute de art.155 alin.1 din Codul fiscal.

La fel, sumele de . . . lei și TVA în sumă de . . . lei, înscrise în facturile fiscale din data de . . . emise de . . . și . . . lei și TVA în sumă de . . . lei, emise de . . . sunt deductibile fiscal.

Factura emisă de . . . în sumă de . . . lei și TVA aferentă care conține costuri vehicule conform anexei, reprezintă costuri de întreținere a celor două buldozere aparținând reclamantei, în vederea menținerii în stare de funcționare.

Referitor la deductibilitatea acestor cheltuieli, s-au avut în vedere prevederile și reglementările legale, respectiv art.19 din Codul fiscal, art.12 din H.G. nr.44/2004 și O.M.F. nr.306/2002, observându-se că legea nu prevede cheltuieli care nu se justifică, așa cum au apreciat organele fiscale.

Referitor la suma de . . . lei și TVA aferentă, potrivit experților contabili, facturile atestătoare au fost întocmite legal, având calitatea de document justificativ potrivit art.6 din Legea nr.82/1991, iar cheltuielile înscrise în cele două facturi reprezentând cheltuieli de transport efectuate se justifică.

S-au avut în vedere dispozițiile legale menționate mai sus, observându-se și că încadrarea efectuată de organele fiscale în categoria cheltuielilor nedeductibile fiscal prevăzute de art.21 alin.4 din Codul fiscal nu se susține, deoarece potrivit textului reglementării, cheltuielile cu transportul nu sunt nominalizate, făcând parte din categoria cheltuielilor aferente veniturilor, care sunt deductibile fiscal potrivit art.19 și art.21 alin.1 din Codul fiscal.

În concluzie, față de toate considerentele prezentate, rezultă că prin sentința

pronunțată, instanța de fond a aplicat corect legea pe baza probelor administrate, urmând a respinge recursul ca nefondat.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
CU MAJORITATE
DE CIDE**

Respinge, ca nefondat, recursul formulat de pârâta **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE VÂLCEA** cu sediul în Rm.Vâlcea, str.General Magheru nr.17, județul Vâlcea, împotriva sentinței nr.

pronunțată de Tribunalul Vâlcea, Secția comercială și de contencios administrativ, în dosarul nr. , intimată fiind reclamanta cu sediul în I

Irevocabilă.

Vâlcea.

Pronunțată în ședință publică astăzi, tești, Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

la Curtea de Apel

Președinte,

Judecător,



RJ.CD./4.02.2010
GM/4 ex.
Jud.fond:

OPINIE SEPARATĂ

Cu privire la amortizarea celor două buldozere, se apreciază că s-au respectat dispozițiile art.24 Cod fiscal, fiind de notorietate faptul că, în anumite perioade de iarnă, acestea nu pot funcționa.

- În ceea ce privește, suma de lei, ce face obiectul facturii din data de , emisă de , se poate constata că, reclamanta nu a deșidat executarea studiilor topografice și predarea acestora către SRL, cu care a contractat. Factura nr. 2007, atestă calitatea de cumpărător a " (Reclamanta a încheiat contractul de prestare servicii cu SC " , a subcontractat lucrarea către, , iar acesta din urmă a emis cele două facturi). Potrivit actelor, se poate demonstra doar faptul că, a emis facturi, nu și executarea efectivă a lucrărilor și predarea acestora, potrivit convenției; plata executantului, trebuia să se reflecte în cele din urmă, în contabilitatea beneficiarului, reclamanta fiind doar intermediară și deținând eventual un simplu comision.

Potrivit art.21 alin.4 litera f, sunt nedeductibile înregistrările în contabilitate, care nu fac dovada efectuării operațiunii sau intrării în gestiune. Există și neconcordanțe între ordinul de plată reținut de instanță și cel din raportul de expertiză.

- legat de contractul de comodat din data de 18.05.1993 și actul adițional din data de 20.07.2003, se va constata că, organul fiscal a admis în mod corect deducerea parțială a cheltuielilor făcute cu reparațiile (în limita corespunzătoare suprafețelor puse la dispoziția societății) și nu la întreaga suprafață care s-a pretins, deoarece reclamanta, nu a dovedit că a făcut cunoscut organului fiscal, extinderea spațiului. Potrivit art.177 Cod procedură fiscală, „modificările ulterioare ale datelor din declarația de înregistrare fiscală, trebuie aduse la cunoștința organului fiscal competent, în termenul de 30 de zile de la data producerii acestora”. Organul fiscal, nu putea să acorde deducerea pentru o altă suprafață locativă decât celei înregistrate și fără a se proba, executarea efectivă a reparațiilor pe întreaga suprafață, pe baza documentelor justificative, (manoperă, materiale, etc.).

În ceea ce privesc facturile din data de 24.05.2004 și din data de 17.09.2007, emise de SC „DAF” SRL și SC „MONTANA TRUST” SRL, cu care reclamanta înțelege să justifice efectuarea unor servicii de transport, se poate constata că, reclamanta nu a dovedit prestarea efectivă a acestor transporturi, care sunt bunurile transportate, pe ce distanță, etc.

Potrivit art.65 Cod procedură fiscală, „contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal”.

Organele fiscale, au constatat că reparațiile auto au fost făcute de SC „Auto Europa” SA prin factura nr.2013/2007 și că deplasările la A.D.R. Craiova și București, în vederea contactării unor parteneri pentru procurarea aparatelor și echipamentelor care au făcut obiectul programului Phare, nu se justifică, întrucât furnizorul aparatelor, se află la Rm. Vâlcea.

Aceste aspecte, nu au fost clarificate de către reclamantă, iar pentru factura din data de 17.09.2007, emisă de SC „Montana Trust” SRL, nu au fost depuse situații de lucrări, cu privire la bunurile transportate, nefiind astfel justificate sumele de 69.496 lei, 2.520 lei, 478, 8 lei TVA și 49.297 lei și TVA în sumă de 9.366 lei.

De asemenea, reclamanta nu a dovedit contrariul susținerilor făcute organul fiscal, conform cărora, nu s-au înregistrat în contabilitate până la data de 30.06.2004, cheltuieli privind consumul de motorină, în sumă de 1.956 lei și pentru piese de schimb, în sumă de 4.046 lei, având în vedere factura emisă de SC „Montana Trust” SRL, reprezentând costuri vehicule, conform anexă.

În afara acestor aspecte, se va preciza că, facturile fiscale nr.3861480, (contravaloare documentație topo cadastrală, fila nr.174), pentru suma de 22.000 lei, cu inserarea „intermediere”, pentru suma de 54.295.500 lei, nu pot îndeplini condițiile de documente justificative, deoarece nu cuprind data, ziua, anul, numărul avizului de însoțire, ștampilele furnizorului și beneficiarului, denumirea produsului sau serviciului.

Potrivit art.6 din Legea nr.82/1991, „orice operațiune economico-financiară efectuată, se consemnează în momentul ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ”, angajând astfel și răspunderea persoanelor care le-au întocmit.

Pentru facturile incomplete, reclamanta trebuia să suplimenteze probatoriul, considerându-le a fi un început de dovadă scrisă. De asemenea, trebuia să dovedească și realitatea tuturor operațiunilor contabile înregistrate.

Sub acest aspect, se va preciza că, rolul expertului, trebuia să se reflecte în realizarea concordanței dintre operațiunile pretinse a fi efectuate, ~~concordanța~~ dintre acte și înregistrările contabile etc, lăsând la aprecierea judecătorului, modul de interpretare a legii și de apreciere a probatoriului.

Față de cele menționate, apreciez că reclamanta putea să beneficieze de deductibilitate numai pentru factura nr.

Judecător,

Red.G.A.
RDH/10.02.2010